

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΝΙΚΟΣ ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ

transform!
europe

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ
Ανισότητες, νεοφιλελευθερισμός και ευρωπαϊκή ενοποίηση:
προοδευτικές απαντήσεις

23-25 Νοεμβρίου 2017

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Αίθουσα Νίκος Σκαλκώτας

Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη

Τα Βιογραφικά των ομιλητών/τριών

Η **Έφη Αχτσιόγλου** είναι διδάκτορας Εργατικού Δικαίου, πολιτικός και από το Νοέμβριο του 2016 είναι υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Ολοκλήρωσε με άριστα τις προπτυχιακές σπουδές της στη Νομική του ΑΠΘ και το 2009 απέκτησε το μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης στο Δημόσιο Δίκαιο και τις Πολιτικές Επιστήμες. Εργάστηκε με ερευνητική υποτροφία στο Κέντρο Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Οικονομικού Δικαίου, ενώ το 2014 ολοκλήρωσε ως υπότροφος του ΙΚΥ τη συγγραφή της διδακτορικής της διατριβής στο Εργατικό Δίκαιο. Είναι δικηγόρος Θεσσαλονίκης και από τον Ιούλιο του 2014 ήταν επιστημονική συνεργάτιδα της ευρωομάδας του ΣΥΡΙΖΑ στις Βρυξέλλες. Έχει εργαστεί στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο και στον τομέα Αστικού Δικαίου, Πολιτικής Δικονομίας και Εργατικού Δικαίου του Τμήματος Νομικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης από το 2009 ως το 2013, καθώς και ως ερευνήτρια στο Κέντρο Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Οικονομικού Δικαίου. Ως διευθύντρια του πολιτικού γραφείου του υπουργού Εργασίας ήταν υπεύθυνη για τη διαπραγμάτευση της ελληνικής κυβέρνησης με τους θεσμούς σε ζητήματα σχετικά με την αγορά εργασίας και την κοινωνική ασφάλιση. Υπήρξε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΑΕΔ και μέλος του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας.

Η Άννα Βουγιούκα είναι κοινωνικός επιστήμονας και ερευνήτρια με σπουδές στις Πολιτικές Επιστήμες (πτυχίο ΑΕΙ - ΕΚΠΑ) και την Κοινωνική Ανθρωπολογία (μεταπτυχιακές σπουδές - Πανεπιστήμιο Αιγαίου). Είναι εξειδικευμένη σε θέματα κοινωνικής πολιτικής, φύλου και ισότητας των φύλων, στον σχεδιασμό, την υλοποίηση και αξιολόγηση δημόσιων πολιτικών για την άρση του κοινωνικού αποκλεισμού, την υποστήριξη ευπαθών κοινωνικών ομάδων και την προώθηση της ισότητας των φύλων σε όλα τα πεδία πολιτικής. Επίσης είναι εμπειρογνώμονας σε θέματα φύλου, έμφυλης βίας και trafficking, και έχει σημαντική ερευνητική και συγγραφική εμπειρία σε θέματα πρόληψης και αντιμετώπισης της βίας κατά των γυναικών, στην ένταξη της διάστασης του φύλου (*gender mainstreaming*) στην κοινωνική και μεταναστευτική πολιτική, στη συμμετοχή των γυναικών στα κέντρα λήψης αποφάσεων. Διαθέτει σημαντική εμπειρία σε έρευνες πεδίου και σε συνεργασία με ερευνητικούς φορείς έχει συμμετάσχει στην πραγματοποίηση ερευνητικών προγραμμάτων και μελετών για θέματα κοινωνικής πολιτικής, απασχόλησης, φύλου και ισότητας. Συνεργάζεται επί σειρά ετών με το Ινστιτούτο Επιμόρφωσης του ΕΚΔΔΑ, και προσφάτως με την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης & Αυτοδιοίκησης (ΕΣΔΔΑ), ως μέλος του μητρώου κύριου διδακτικού προσωπικού. Έχει επί μακρόν συνεργαστεί με φορείς της αυτοδιοίκησης, υπουργεία, γενικές γραμματείες, διαχειριστικές αρχές και νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέα, ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, μη κυβερνητικές οργανώσεις, καθώς και με κοινωνικούς εταίρους. Τέλος, είναι μέλος της Γραμματείας του Τμήματος Φεμινιστικής Πολιτικής/Φύλου του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

Ο **Μιχάλης Βακαλούλης** διδάσκει πολιτική θεωρία, μεθοδολογία και κοινωνιολογία της παγκοσμιοποίησης στο πανεπιστήμιο Παρίσι VIII. Είναι πτυχιούχος οικονομίας, πολιτικής επιστήμης και διδάκτορας φιλοσοφίας. Οι τελευταίες του έρευνες αφορούν τα προβλήματα των κοινωνικών κινημάτων και των μορφών πολιτικοποίησης της νεολαίας στις νέες εργασιακές συνθήκες. Επίσης, ειδικεύεται σε θέματα επαγγελματικών σχέσεων στο χώρο της ενέργειας. Έχει δημοσιεύσει, μόνος ή σε συνεργασία, δεκάδες εργασίες και συλλογικούς τόμους, μεταξύ των οποίων: *Le Capitalisme post-moderne*, Paris, PUF (2001), *Le droit à l'énergie*, Syllepse, Paris, (2004), *Le syndicalisme d'expérimentation*, PUF, Paris (2007), *Précarisés pas démotivés*, Les Editions de l'Atelier, Paris (2013), *Le comité d'entreprise de demain*, Editions de l'Atelier, Paris (2015), *Du pouvoir vertical aux pouvoirs partagés*, Editions de l'Atelier (υπό έκδοση). Είναι μέλος της σύνταξης του περιοδικού *Actuel Marx* και

επιστημονικός συνεργάτης του Ιδρύματος Γκαμπριέλ Περί. Μελέτες του έχουν μεταφραστεί σε διάφορες γλώσσες.

Η **Πάολα Βίλα** (Paola Villa) είναι καθηγήτρια Οικονομικών στο Τμήμα Οικονομικών και Μάνατζμεντ του πανεπιστημίου του Τρέντο. Σπούδασε πολιτική επιστήμη στο καθολικό Πανεπιστήμιο στο Μιλάνο και οικονομικά στο πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ όπου ολοκλήρωσε το διδακτορικό της στα οικονομικά το 1984. Διδάσκει βιομηχανική οργάνωση, οικονομικά της εργασίας και οικονομικά του προσωπικού. Τις τελευταίες τρεις δεκαετίες έχει συμμετάσχει σε πολλά διεθνή ερευνητικά προγράμματα τα οποία έχουν χρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (NESY, DYNAMO, GARCIA, STYLE), τη ΔΟΕ, το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης και άλλους οργανισμούς. Είναι ένα από τα ιδρυτικά μέλη της ιταλικής ένωσης οικονομολόγων της εργασίας που ιδρύθηκε το 1985 και ένα από τα ιδρυτικά μέλη της διεθνούς ομάδας εργασίας για τον κατακερματισμό της αγοράς εργασίας που είναι ένα διεθνές δίκτυο ερευνητών. Είναι μέλος της συντακτικής επιτροπής του ιταλικού ηλεκτρονικού περιοδικού www.ingenera.it, το οποίο ασχολείται με ζητήματα φύλου. Είναι συγγραφέας πολυάριθμων ερευνών σχετικών με τα οικονομικά της εργασίας με συγκεκριμένη αναφορά στις εγχώριες αγορές εργασίας, τους κανονισμούς της αγοράς εργασίας και την εργασιακή απορρύθμιση, το ζήτημα του φύλου στην αγορά εργασίας, τη γονιμότητα, την επίδοση στην αγορά εργασίας και τη νεολαία. Εξειδικεύεται στις σπουδές φύλου και τις πολιτικές ίσων ευκαιριών στο πλαίσιο συγκριτικών αναλύσεων. Έχει μεγάλη εμπειρία ως σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο πεδίο της ισότητας των φύλων ως μέλος της ομάδας συντονισμού και ως ειδική για τα ζητήματα φύλου της Ιταλίας για την ειδική συμβουλευτική ομάδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το φύλο και την απασχόληση.

Ο **Διονύσης Ν. Γράβαρης** γεννήθηκε στην Αθήνα το Δεκέμβρη του 1954. Σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και συνέχισε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στον Καναδά. Υποστήριξε τη διδακτορική του διατριβή με θέμα: «Το Πολιτικό Στοιχείο στη Νέα Πολιτική Οικονομία» στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Από το 1995 μέχρι και το 2016 δίδαξε στα Τμήματα Κοινωνιολογίας και Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Κρήτης. Από το 2016 διδάσκει στο Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου. Από το 2008 είναι Επιστημονικός Διευθυντής στο Ινστιτούτο Μικρών Επιχειρήσεων της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών Βιοτεχνών και Εμπόρων Ελλάδας (ΓΣΕΒΕΕ). Έχει συγγράψει δύο βιβλία για τη σχέση εκπαίδευσης και πολιτικής οικονομίας αλλά και για την κρίση του κοινωνικού

κράτους. Επίσης έχει επιμεληθεί την έκδοση συλλογικών τόμων, ενώ έχει γράψει μια πληθώρα άρθρων, πολλά από τα οποία έχει αποκηρύξει. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα επικεντρώνονται σε ειδικά πεδία ανάλυσης της κοινωνικής πολιτικής, καθώς και στη θεωρία κράτους και στην ανάλυση των κρατικών πολιτικών.

Ο **Γιάννης Δραγασάκης** είναι αντιπρόεδρος της ελληνικής κυβέρνησης. Στις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015 αναδείχθηκε βουλευτής Επικρατείας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Υπήρξε επί σειρά ετών αντιπρόεδρος της βουλής, μέλος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης και Πρόεδρος της υπο-Επιτροπής για τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη. Για πολλά χρόνια υπήρξε μέλος της διαρκούς Επιτροπής της Βουλής για την οικονομία και τον προϋπολογισμό. Επίσης, συμμετείχε ως μέλος στην αντιπροσωπεία του ελληνικού κοινοβουλίου στον Ο.Α.Σ.Ε. Σπούδασε πολιτικές και οικονομικές επιστήμες στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Στα μαθητικά του χρόνια, ανέπτυξε δραστηριότητα ως μέλος της νεολαίας «Γρηγόρης Λαμπράκης». Ως φοιτητής συμμετείχε στην αντιδικτατορική δράση. Διετέλεσε Γραμματέας του Συλλόγου Ελλήνων Φοιτητών Λονδίνου. Υπήρξε ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ μέχρι το 1991 και του Συνασπισμού από την ίδρυσή του. Στις εκλογές του Ιουνίου 1989, εξελέγη βουλευτής Χανίων με τον ενιαίο Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου και συμμετείχε, ως Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, στην Οικουμενική Κυβέρνηση του Ξ. Ζολώτα. Επανεξελέγη βουλευτής Β΄ Αθήνας στις εκλογές 1996, 2004, 2007, Μαΐου & Ιουνίου 2012.

Η **Σκα Κέλερ** (Ska Keller) είναι συμπρόεδρος και εκπρόσωπος για τη μεταναστευτική πολιτική της ομάδας των Πρασίνων/Ελεύθερης Συμμαχίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το 2009 εκλέχτηκε για πρώτη φορά σε ηλικία 27 ετών. Είναι μέλος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων στην οποία εργάζεται για την ενδυνάμωση των δικαιωμάτων των προσφύγων και μεταναστών και για την επίτευξη μιας δίκαιης πολιτικής ασύλου στην ΕΕ και μέλος των αντιπροσωπειών του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου στην Τουρκία και στο Μέξικο. Σπούδασε Ισλαμικές Σπουδές, Τουρκολογία και Εβραϊκές Σπουδές στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου και στο Πανεπιστήμιο Σαμπάνσι της Κωνσταντινούπολης. Πριν γίνει μέλος του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου, η Σκα ήταν μέλος της Νεολαίας των Πρασίνων της Γερμανίας, εκπρόσωπος της Ομοσπονδία της Νεολαίας των Ευρωπαίων Πρασίνων και πρόεδρος και εκπρόσωπος για την πολιτική των γυναικών για τη Συμμαχία 90/Οι Πράσινοι στο Βρανδεμβούργο.

Η **Αριστέα Κουκιαδάκη** είναι επίκουρη καθηγήτρια στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Μάντσεστερ, καθώς και ερευνητική συνεργάτιδα στο Alliance Manchester Business School και στο Cambridge Judge Business School. Η έρευνά της εστιάζεται στην εμπειρική μελέτη του δικαίου, με ιδιαίτερη αναφορά στο εργατικό δίκαιο και τις εργασιακές σχέσεις από συγκριτική σκοπιά. Οι πιο πρόσφατες δημοσιεύσεις της αφορούν τις επιπτώσεις της κρίσης στις συλλογικές συμβάσεις, στην επισφαλή εργασία και στις ομαδικές απολύσεις. Είναι μέλος του Transnational Trade Union Rights Experts Network του Ευρωπαϊκού Συνδικαλιστικού Ινστιτούτου (ETUI) και της εκτελεστικής επιτροπής του Ινστιτούτου για τα εργασιακά δικαιώματα (Institute of Employment Rights) που εδρεύει στην Αγγλία.

Η **Κωνσταντίνα Κούνεβα** γεννήθηκε το 1964 στη Σιλίστρα της Βουλγαρίας. Είναι πτυχιούχος Ιστορίας-Εθνογραφίας του Πανεπιστημίου «Αγ. Κύριλλος και Μεθόδιος». Εκτός από τη μητρική της γλώσσα, τη βουλγαρική, γνωρίζει καλά την ελληνική και τη ρωσική. Μητέρα ενός γιού, έχοντας ζήσει στη Βουλγαρία τα δύσκολα χρόνια της μετάβασης, μετά την κατάρρευση του καθεστώτος Ζίβκοφ, το 2001 αναγκάστηκε να μεταναστεύσει στην Ελλάδα ακολουθώντας το μεγάλο ρεύμα των πολιτών που αναζητούσαν εργασία μετά την πτώση του «τείχους». Εργαζόμενη στην Ελλάδα από το 2001, ως υπάλληλος και από το 2003 έως το 2008 ως καθαρίστρια σε εργολαβικά συνεργεία της εταιρείας ΟΙΚΟΜΕΤ, στις υπηρεσίες καθαριότητας δημόσιων εταιρειών. Ενεργή συνδικαλίστρια από το 2002. Δραστηριοποιήθηκε στο σωματείο της ΠΕΚΟΠ και εκλέχθηκε στη διοίκηση του. Στις 23/12/2008, καθώς επέστρεφε αργά το βράδυ από τη βάρδιά της, κι ενώ είχε ήδη δεχθεί απειλές για τη συνδικαλιστική δράση της, δέχτηκε επίθεση με καυστικό οξύ από αγνώστους. Οι δράστες της επίθεσης δεν εντοπίστηκαν ποτέ. Επέζησε χάρη στη φροντίδα ιατρών και νοσηλευτών. Υποστηρίχτηκε από ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, εξασφαλίζοντας πόρους για τις δεκάδες χειρουργικές επεμβάσεις και θεραπείες που χρειάστηκε, ώστε να αποκατασταθούν ζωτικές λειτουργίες του οργανισμού της. Στις εκλογές του Μαΐου 2014, εξελέγη ευρωβουλευτής με τον ΣΥΡΙΖΑ και φυσικά συμμετέχει στην πολιτική ομάδα της Συνομοσπονδίας της Ευρωπαϊκής Αριστεράς και Βορείων Χωρών (GUE-NGL). Είναι μέλος της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων του Ευρωκοινοβουλίου, καθώς και της Επιτροπής Ισότητας και Αναφορών. Είναι Συμπρόεδρος της διακοινοβουλευτικής ομάδας για την Αναπηρία και μέλος της επιτροπής για τις σχέσεις της ΕΕ με χώρες της κεντρικής Ασίας. Με πρωτοβουλία της υπερψηφίστηκε στην Ολομέλεια του

Ευρωκοινοβουλίου, η πρώτη, στην ιστορία του Ε.Κ., έκθεση για τα δικαιώματα των εργαζομένων οικιακών βοηθών και φροντιστών.

Ο **Τζέρεμυ Λίμαν** (Jeremy Leaman) είναι ομότιμος καθηγητής Ευρωπαϊκής Πολιτικής Οικονομίας στο πανεπιστήμιο του Λάμφμπορο. Οι βασικοί τομείς της έρευνάς του είναι η πολιτική οικονομία της Γερμανίας και της ΕΕ, κυρίως στα πεδία της φορολογικής και νομισματικής πολιτικής. Διετέλεσε υπεύθυνος σύνταξης για 21 χρόνια μέχρι το 2014 του περιοδικού *Journal of Contemporary European Studies* και σύμβουλος του *Oxford Analytica* μέχρι το 1996. Από το 1993 έως το 2003 υπήρξε συνεκδότης του *Debatte – Review of Contemporary German Affairs* και παρέμεινε μέλος της συντακτικής ομάδας του περιοδικού το οποίο μετονομάστηκε σε *Review of Contemporary Central and Eastern Europe*. Είναι ενεργό μέλος της Ομάδας των Ευρωπαίων Οικονομολόγων για μια εναλλακτική οικονομική πολιτική στην Ευρώπη (EuroMemo Group) και του βρετανικού δικτύου για τη φορολογική δικαιοσύνη (Tax Justice Network). Συμμετέχει στο πανευρωπαϊκό ερευνητικό πρόγραμμα *ReInvest* το οποίο μελετά θέματα σχετικά με τις κοινωνικές επενδύσεις και τη μείωση του κοινωνικού αποκλεισμού. Η πιο πρόσφατη έρευνά του αφορά την μακροοικονομική πολιτική στην Ευρώπη με έμφαση στις φορολογικές μεταρρυθμίσεις σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, αλλά και στη διαχείριση κρίσεων από το 2007. Εκτός από τις δημοσιεύσεις άρθρων σε επιστημονικά περιοδικά, έχει εκδώσει ένα βιβλίο για την πολιτική οικονομία της Γερμανίας από το 1982, είναι επιμελητής δυο βιβλίων - *Youth in Contemporary Europe* and *The Political Economy of Tax Justice* – και έχει επιμεληθεί ένα ειδικό τεύχος του *Journal of Contemporary European Studies* για τη διαχείριση κρίσεων στην Ευρώπη. Το επόμενο διάστημα ολοκληρώνει μία μονογραφία για την πολιτική οικονομία της ευρωπαϊκής φορολογίας και τα μαθήματα από την αποτυχία της. Ταυτόχρονα, τα μελλοντικά ερευνητικά του σχέδια αφορούν τη μελέτη των ηγεμονικών οικονομικών σχέσεων στη σύγχρονη Ευρώπη, την ανάλυση για τις αυταπάτες της οικονομικής πολιτικής και τη διερεύνηση της πολιτικής οικονομίας των δημόσιων αγαθών στην Ευρώπη.

Ο **Θεόδωρος Μ. Μητράκος** είναι αριστούχος των Οικονομικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και διδάκτορας του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (M.A., PhD in Economics). Έχει εργασθεί στο Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ), καθώς και στη Διεύθυνση Εθνικών Λογαριασμών της Εθνικής Στατιστικής Αρχής. Διετέλεσε, επίσης, αντιπρόεδρος της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου. Από το 1997 εργάστηκε ως

Οικονομολόγος-Ερευνητής στη Διεύθυνση Οικονομικής Ανάλυσης και Μελετών της Τράπεζας της Ελλάδος όπου δημιούργησε και ανέπτυξε τη Μονάδα Ανάλυσης Αγοράς Ακινήτων. Το 2011 εξελέγη Επίκουρος Καθηγητής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, ενώ ως Επισκέπτης Καθηγητής διδάσκει στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και στη Διοίκηση Επιχειρήσεων και Οργανισμών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Το συγγραφικό του έργο, σε θέματα αγοράς εργασίας, ευρωπαϊκής και νομισματικής πολιτικής, διανομής εισοδήματος και αγοράς ακινήτων, είναι δημοσιευμένο σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους, ενώ έχει γράψει με συνεργάτες του πέντε βιβλία. Από το Μάρτιο του 2015 είναι Υποδιοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, αρμόδιος μεταξύ άλλων για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων καθώς και των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Ο **Βάλτερ Μπάιερ** (Walter Baier) είναι οικονομολόγος στη Βιέννη. Είναι κάτοχος διδακτορικού διπλώματος του Πανεπιστημίου της Βιέννης Επιχειρήσεων και Οικονομικών. Είναι πολιτικός συντονιστής του Δικτύου transform! europe το οποίο είναι ένα ερευνητικό δίκτυο 31 οργανώσεων, περιοδικών και ιδρυμάτων σε 21 ευρωπαϊκές χώρες και αναγνωρίζεται από το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς ως το πολιτικό ίδρυμα που συνδέεται με αυτό. Ήταν εθνικός πρόεδρος του Κομμουνιστικού Κόμματος Αυστρίας (KPÖ) από το 1994 μέχρι το 2006 και αρχισυντάκτης της εβδομαδιαίας εφημερίδας *Volksstimme*. Στην τρέχουσα έρευνά του επικεντρώνεται στον εθνικισμό και την ευρωπαϊκή ενοποίηση, τη ριζοσπαστική αριστερά στην Ευρώπη και την ιστορία της σοσιαλιστικής αριστεράς στην Αυστρία. Οι πρόσφατες δημοσιεύσεις του είναι: *Das kurze Jahrhundert- Kommunismus in Österreich. KPÖ 1918 bis 2008* (Βιβλίο, Βιέννη 2009, Εκδόσεις Steinbauer); *Linker Aufbruch in Europa?* (Βιβλίο, Βιέννη, 2016, Εκδόσεις Steinbauer, 2016), *Europe on the Precipice: "The Crisis of the Neoliberal Order and the Ascent of Right-Wing Populism"* (Άρθρο στο New Labor Forum, NY 2016).

Η **Γκαμπριέλα Μπερλόφα** (Grabriella Berloff), είναι διδάκτωρ οικονομικών επιστημών του πανεπιστημίου του Γιόρκ και αναπληρώτρια καθηγήτρια Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο του Τρέντο στο οποίο διδάσκει μικροοικονομική θεωρία και οικονομικά της εργασίας. Το ερευνητικό της έργο επικεντρώνεται κυρίως στις οικονομικές επιλογές των νοικοκυριών (κατανάλωση, αποταμίευση, προσφορά εργασίας) και τις επιπτώσεις τους στην ευημερία και την ανισότητα -τόσο σε θεωρητικό, όσο και εμπειρικό επίπεδο-, στις αναπτυγμένες (κυρίως ευρωπαϊκές) και

αναπτυσσόμενες χώρες. Στη διάρκεια των τελευταίων δυο δεκαετιών συμμετείχε σε τρία εθνικά πολυετή προγράμματα και σε τρία διεθνή ερευνητικά προγράμματα τα οποία ήταν χρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις αποταμιεύσεις των νοικοκυριών, την υγεία και την συνταξιοδότηση και την ανεργία των νέων. Είναι ένα από τα ιδρυτικά μέλη της ιταλικής ένωσης των οικονομολόγων που ασχολούνται με τα ζητήματα της ανάπτυξης, της SITES-IDEAS, και έχει διατελέσει μέλος ΔΕΠ διαφόρων διδακτορικών προγραμμάτων του πανεπιστημίου του Τρέντο στους τομείς των οικονομικών και του μανάτζμεντ, της τοπικής ανάπτυξης και των παγκόσμιων δυναμικών, των οικονομικών της ανάπτυξης και των τοπικών συστημάτων. Το 2015, είχε προσκληθεί από την Ομάδα για τους δείκτες της Επιτροπής Απασχόλησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προκειμένου να παρουσιάσει το έργο της αναφορικά με ένα νέο «Δείκτη ανασφάλειας για τις διαφορετικές πορείες της απασχόλησης».

Ο **Ραφαέλ Μουιόζ ντε Μπουστίγιο** (Rafael Muñoz de Bustillo Llorente) είναι καθηγητής Εφαρμοσμένων Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο της Σαλαμάνκα. Τα βασικά ερευνητικά πεδία του είναι τα οικονομικά της εργασίας, τα οικονομικά του κράτους πρόνοιας, η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και τα οικονομικά της ανάπτυξης. Από το 1999 μέχρι σήμερα, έχει συμμετάσχει σε πάνω από είκοσι ερευνητικά προγράμματα. Ενδεικτικά, αναφέρονται τα εξής: «Κατανόηση της ανεργίας και εργασιακός χρόνος: Μια διακρατική μελέτη» (1999-2000), «Κατασκευή μιας νέας διακρατικής αρχιτεκτονικής για τα στατιστικά στοιχεία της αγοράς εργασίας» (2001-2003), «Συγκριτική μελέτη των ωρών λειτουργίας, του εργασιακού χρόνου και της απασχόλησης στη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ολλανδία, την Πορτογαλία, την Ισπανία και το Ην. Βασίλειο» (2001-2004), «Η εξέλιξη του κόσμου της εργασίας – Πρόοδος και αβεβαιότητες στις συνθήκες εργασίας και απασχόλησης στην Ευρώπη» (2005-2006), «Ποιοτικοί δείκτες εργασίας» (2008-2009), «Προκλήσεις για το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο» (2012-2013), «Μελέτη και ανάλυση των μακροχρόνιων τάσεων στις θέσεις εργασίας σε τέσσερες ευρωπαϊκές χώρες» (2013-2014), «Μακροχρόνιες τάσεις στον κόσμο της εργασίας και επιπτώσεις στη μεσαία τάξη» (2014-2015), «Ανισότητες και ο κόσμος της εργασίας: ποια είναι η συνεισφορά των εργασιακών σχέσεων και του κοινωνικού διαλόγου;» (2015-2016), «Ποιότητα των θέσεων εργασίας και τα αποτελέσματα της καινοτομίας στην απασχόληση» (2015-2018). Στα αγγλικά κυκλοφορούν τα εξής τρία βιβλία του: *Measuring more than Money. The Social Economics of Job Quality* with E. Fernández-Macías y J. I. Antón., y F. Esteve. Edwar Elward. Cheltenham (2011), *Indicators of job quality in the European Union* with F. Esteve, E. Fernández-Macías and J. I. Antón) (2009), *Operating Hours*

and Working Times. A Survey of Capacity Utilisation and employment in the European Union (2006). Είναι συγγραφέας κεφαλαίων σε μια πληθώρα συλλογικών τόμων και έχουν δημοσιευτεί αρκετά άρθρα του σε επιστημονικά περιοδικά τόσο στην ισπανική, όσο και στην αγγλική γλώσσα.

Ο **Γκέρχαρντ Μπος** (Gerhard Bosch) είναι επίτιμος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Ντούισμπουργκ-Έσσεν της Γερμανίας. Σπούδασε οικονομικά και κοινωνιολογία στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας. Από το 2006 μέχρι το 2016 ήταν διευθυντής του Ινστιτούτου Εργασίας, Δεξιότητων και Κατάρτισης (IAQ). Είναι ειδικός στα θέματα των πολιτικών της αγοράς εργασίας με ένα εύρος δημοσιεύσεων στους τομείς του χρόνου εργασίας, των εργασιακών σχέσεων και της επαγγελματικής κατάρτισης, των συστημάτων απασχόλησης και αμοιβών. Υπήρξε σύμβουλος της ΕΕ, της ΔΟΕ και του ΟΟΣΑ, και υπεύθυνος της γερμανικής ομάδας εργασίας στο πλαίσιο του προγράμματος του Ιδρύματος Russell Sage για τον κατώτατο μισθό στην Ευρώπη. Από το 1995 έως το 1997 ήταν μέλος της ομάδας εμπειρογνομόνων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τα κοινωνικά ζητήματα και την κοινωνία της πληροφορίας. Από το 1998 έως το 2005 ήταν μέλος της Επιτροπής Συντονισμού για το σύμφωνο εργασίας, κατάρτισης και ανταγωνιστικότητας της βόρειας Ρηνανίας-Βεσφαλίας. Από το 2001 έως το 2004 ήταν μέλος της ομάδας για τη χρηματοδότηση της δια βίου μάθησης της Επιτροπής του ομοσπονδιακού υπουργείου Παιδείας και Έρευνας της Γερμανίας. Την περίοδο 2015-2016 ήταν μέλος της ειδικής επιτροπής για την αξιολόγηση των θεσμικών οργάνων της ελληνικής αγοράς εργασίας.

Ο **Δημήτρης Παπαδημούλης** είναι αντιπρόεδρος του ευρωκοινοβουλίου, επικεφαλής της ευρωομάδας του ΣΥΡΙΖΑ. Σήμερα, είναι ο μόνος Έλληνας, αλλά και ο μόνος από την Αριστερά, στο προεδρείο της Ευρωβουλής. Η πρώτη του θητεία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήταν το 2004 - 2009, αμέσως μετά στο Ελληνικό Κοινοβούλιο (2009-2014), ενώ επανεκλέχθηκε Ευρωβουλευτής στις ευρωεκλογές του 2014. Τον Ιούλιο της ίδιας χρονιάς εκλέχθηκε Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με ποσοστό 42,1%, ένα ποσοστό θετικών ψήφων το οποίο κατά την δεύτερη επανεκλογή του, τον Ιανουάριο του 2017, έφτασε το 73,5%. Το νέο Προεδρείο, στο οποίο ο Δημ. Παπαδημούλης συνεχίζει να εκπροσωπεί την Ευρωομάδα της Αριστεράς, θα διευθύνει την λειτουργία του Ευρωκοινοβουλίου έως την 1η Ιουλίου του 2019. Στο Ευρωκοινοβούλιο, παρακολουθεί ενεργά (μεταξύ των άλλων αρμοδιοτήτων του) δυο εξαιρετικά σημαντικές για τη χώρα μας, επιτροπές: Την ECON (Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής) στην οποία είναι

Τακτικό Μέλος και την REGI (Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης) στην οποία είναι αναπληρωματικό μέλος.

Ο **Νίκος Παΐζης** γεννήθηκε στον Πειραιά. Απόφοιτος του Μαθηματικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών. Κύριος ερευνητής και επιστημονικός συνεργάτης του Εργαστηρίου Σχεσιοδυναμικής Παιδαγωγικής του Μαθηματικού τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών. Καθηγητής, αναπληρωτής διευθυντής και διευθυντής του Γυμνασίου και του Λυκείου των Εκπαιδευτηρίων «Μ. ΠΕΤΡΑΚΗ-ΒΑΛΣΑΜΙΔΟΥ» στον Πειραιά (1991-2007). Ειδικός συνεργάτης στο Γραφείο του Υπουργού Παιδείας (1993-1994). Συντονιστής της Κεντρικής Επιτροπής του Προγράμματος «ΜΕΛΙΝΑ – Εκπαίδευση & Πολιτισμός» των Υπουργείων Παιδείας και Πολιτισμού (1995-2004). Ως εμπειρογνώμονας στον τομέα της εκπαίδευσης και του πολιτισμού εκπροσώπησε τα Υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού σε διεθνή και ευρωπαϊκά συναντήσεις και συνέδρια και μετείχε σε επιτροπές εμπειρογνομένων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Συμβουλίου της Ευρώπης, της ΟΥΝΕΣΚΟ, καθώς και σε διεθνή και ευρωπαϊκά δίκτυα για την εκπαίδευση και τον πολιτισμό. Μέλος της επιστημονικής επιτροπής, επιστημονικός σύμβουλος και βασικός ερευνητής στον τομέα της εκπαιδευτικής πολιτικής του Κέντρου Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής της ΓΣΕΕ (2004-σήμερα). Μέλος του δικτύου εμπειρογνομένων NESET για την εκπαίδευση και Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών (ΟΙΕΛΕ) την περίοδο 2007-2016.

Ο **Χρίστος Παπαθεοδώρου** είναι καθηγητής στο Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Αποφοίτησε από το Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών και πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Βρετανία, στο Πανεπιστήμιο του Bath (MSc) και στο London School of Economics - LSE (PhD-διδακτορικό). Στο LSE πραγματοποίησε, επίσης, μεταδιδακτορική έρευνα. Διετέλεσε κοσμήτορας στη Σχολή Κοινωνικών, Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών και καθηγητής Κοινωνικής Πολιτικής στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Ήταν επιστημονικός υπεύθυνος της Ερευνητικής Μονάδας «Κοινωνικής Πολιτικής, Φτώχειας και Ανισοτήτων», στο Παρατηρητήριο Οικονομικών και Κοινωνικών Εξελίξεων του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ (2010-2016). Υπήρξε ερευνητής στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών, επισκέπτης ερευνητής στο LSE-STICERD και επισκέπτης καθηγητής στο πανεπιστήμιο VU Amsterdam. Είναι ιδρυτικό μέλος της Επιστημονικής Εταιρείας Κοινωνικής Πολιτικής όπου διετέλεσε πρόεδρος (2010-2011) και μέλος του ΔΣ (2002-2008). Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα και οι δημοσιεύσεις του εστιάζονται σε θέματα πολιτικής οικονομίας

της κοινωνικής πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής ανισότητας, διανομής και αναδιανομής του εισοδήματος, φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού, μακροοικονομικού περιβάλλοντος και κοινωνικής προστασίας, σχέσης μεταξύ λειτουργικής και προσωπικής διανομής του εισοδήματος. Έχει συμμετάσχει και συντονίσει (ως επιστημονικός υπεύθυνος) πολλά ερευνητικά έργα και μελέτες σε αυτά τα γνωστικά πεδία.

Ο **Δημήτρης Παρσάνογλου** είναι κύριος ερευνητής στο Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Έλαβε τον διδακτορικό του τίτλο στην Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales στο Παρίσι, όπου είχε λάβει και μεταπτυχιακό τίτλο (DEA) Κοινωνιολογίας. Έχει εργαστεί ως κοινωνιολόγος σε διάφορα εθνικά και ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα με διάφορα ερευνητικά ιδρύματα και ΜΚΟ. Συντόνισε ως κύριος ερευνητής του Εργαστηρίου Σπουδών Φύλου του Παντείου Πανεπιστημίου το πρόγραμμα FP7 «MIG@NET: Transnational Digital Networks, Migration and Gender» (<http://www.mignetproject.eu>), ενώ δίδαξε κοινωνιολογία στο τμήμα Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κρήτης. Ήταν μεταδιδακτορικός ερευνητής στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στο πλαίσιο του προγράμματος ΑΡΙΣΤΕΙΑ «Διαχείριση της Μετανάστευσης και Διεθνείς Οργανισμοί: Ιστορία της ίδρυσης του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης» (<http://mimio.uop.gr/site/?q=en>). Αυτή τη στιγμή, εργάζεται στο πρόγραμμα HORIZON 2020 “NEGOTIATE - Negotiating early job-insecurity and labour market exclusion in Europe” (<https://negotiate-research.eu>). Το πεδίο έρευνας και οι δημοσιεύσεις του αφορούν στην ιστορία και την κοινωνιολογία της μετανάστευσης στην Ελλάδα με έμφαση σε θέματα απασχόλησης, αστικού χώρου, φύλου και μεταναστευτικών πολιτικών. Είναι ένας από τους συγγραφείς του βιβλίου *Mobile Commons, Migrant Digitalities and the Right to the City*, Palgrave, 2015.

Ο **Βέρνερ Ράζα** (Werner Raza) είναι διευθυντής του αυστριακού ερευνητικού κέντρου για την ανάπτυξη (ÖFSE) από τον Οκτώβρη του 2010 και συντονιστής της Ομάδας των Ευρωπαϊκών Οικονομολόγων για μια Εναλλακτική Οικονομική Πολιτική στην Ευρώπη (EuroMemo Group). Είναι οικονομολόγος και η έρευνά του εστιάζεται στο διεθνές εμπόριο και την ανάπτυξη. Έχει δώσει διαλέξεις σε αρκετά πανεπιστήμια και κολέγια. Είναι μέλος πολλών συμβουλευτικών επιτροπών στον τομέα προώθησης του εξωτερικού εμπορίου, της χρηματοδότησης της ανάπτυξης και της αναπτυξιακής πολιτικής. Από το 1992 μέχρι το 2002 ήταν αναπληρωτής καθηγητής

στο τμήμα Θεωρητικών Οικονομικών και Πολιτικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου της Βιέννης. Από το 2002 μέχρι το 2009 εργάστηκε ως ειδικός σε θέματα ευρωπαϊκών και διεθνών επιχειρήσεων στο Επιμελητήριο Εργασίας της Βιέννης. Από το 2009 μέχρι το 2010 ήταν διευθυντής του προπτυχιακού και μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών με τίτλο: «Ευρωπαϊκή οικονομία και διοίκηση επιχειρήσεων» του Πανεπιστημίου Εφαρμοσμένων Επιστημών της Βιέννης. Έχει πολυετή εμπειρία στην ακαδημαϊκή και εφαρμοσμένη έρευνα και έχει εργαστεί ως σύμβουλος πολιτικής στους τομείς του διεθνούς εμπορίου, των οικονομικών της ανάπτυξης και της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Το 2008-09 υπήρξε μέλος της επιτροπής της αυστριακής επενδυτικής τράπεζας και το 2012 υπήρξε μέλος της αντιπροσωπείας της Αυστρίας στη διάσκεψη του ΟΗΕ για το περιβάλλον και την ανάπτυξη.

Η **Τζιλ Ρούμπερι** (Jill Rubery) είναι καθηγήτρια Συγκριτικών Συστημάτων Απασχόλησης στη Σχολή Διοίκησης του Πανεπιστημίου του Μάντσεστερ. Το 1989 αρχίζει να εργάζεται στο Ινστιτούτο Επιστήμης και Τεχνολογίας του πανεπιστημίου του Μάντσεστερ (UMIST), έχοντας προηγουμένως εργαστεί στο Τμήμα Εφαρμοσμένων Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ και το 1995 ορίζεται πρόεδρος στο UMIST. Από το 1991 μέχρι το 1996 και από το 1998 μέχρι το 2007 υπήρξε συν-συντονίστρια της ομάδας εμπειρογνομόνων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα ζητήματα του φύλου και της απασχόλησης στην οποία έχει, επίσης, εργαστεί ως μέλος του Ην. Βασιλείου. Είναι μέλος του Δ.Σ. της Υπηρεσίας Γνωμοδότησης, Διαιτησίας και Συμβιβασμού (ACAS). Το 2006 εξελέγη μέλος της βρετανικής ακαδημίας και ομότιμη συνεργάτιδα του Νιού Χολ του Πανεπιστημίου του Κέιμπριτζ. Έχει συμμετάσχει σε αρκετά ερευνητικά προγράμματα με την υποστήριξη του Συμβουλίου Οικονομικής και Κοινωνικής Έρευνας (ESRC), της Επιτροπής Ίσων Ευκαιριών, της ΔΟΕ και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η ερευνητική δουλειά της και οι δημοσιεύσεις της καλύπτουν, μεταξύ άλλων, θέματα όπως τις πολιτικές ρύθμισης της αγοράς εργασίας και το ρόλο των κατώτατων μισθών, τις νέες μορφές εργασίας και ευελιξίας, τη γυναικεία απασχόληση και τις αμοιβές των γυναικών, τις πολιτικές των εργοδοτών για το χρόνο εργασίας και τις διεθνείς συγκριτικές αναλύσεις της αγοράς εργασίας. Τα τρία πιο πρόσφατα βιβλία της αναφορικά με τα ευρωπαϊκά μοντέλα απασχόλησης είναι τα εξής: G. Bosch, S. Lehndorff and J. Rubery eds. (2009) *European Employment Models in Flux* Palgrave, D. Anxo, G. Bosch and J. Rubery eds. (2010) *The Welfare State and Life Transitions*, Edward Elgar and M.

Karamessini and J. Rubery eds. (2013) *Women and Austerity: The Economic Crisis and the Future for Gender Equality*, Routledge.

Ο **Βίμερ Σάλβερντα** (Wiemer Salverda) είναι ομότιμος καθηγητής της Αγοράς Εργασίας και της Ανισότητας στο Κέντρο Μελετών Ανισοτήτων του Άμστερνταμ (AMCIS) και επίτιμος διευθυντής του διεπιστημονικού ινστιτούτου ανώτερων σπουδών για την εργασία του Άμστερνταμ (AIAS). Υπήρξε συντονιστής του χρηματοδοτούμενου από την ΕΕ ερευνητικού προγράμματος για τις συνέπειες των αυξανόμενων ανισοτήτων (2010-2013) το οποίο είχε στόχο τη χαρτογράφηση των κοινωνικών και πολιτικών συνεπειών των ανισοτήτων. Υπήρξε συντονιστής του επιτυχημένου ευρωπαϊκού δικτύου έρευνας για τον κατώτατο μισθό απασχόλησης (LoWER) από την έναρξη μέχρι και τη λήξη του (1995-1998). Το εν λόγω δίκτυο έχει εκδώσει δεκαέξι βιβλία, εκθέσεις, άρθρα σε περιοδικά, καθώς και το Εγχειρίδιο της Οξφόρδης για την Οικονομική Ανισότητα. Υπήρξε πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικτύου Αριστείας EQUASOL (2005-2010) και συντονιστής του ερευνητικού προγράμματος «Πρότυπα Ζήτησης και Ανάπτυξη της Απασχόλησης». Επιπλέον, ήταν μέλος σε διάφορες ομάδες εργασίας εμπειρογνομόνων της ΕΕ. Υπήρξε εισηγητής για την ΕΕ/ΟΟΣΑ, καθώς και σύμβουλος του ΟΟΣΑ για τις μισθολογικές ανισότητες στην Ολλανδία, της βρετανικής επιτροπής για τη χαμηλόμισθη εργασία και αρκετών ομάδων εργασίας εμπειρογνομόνων της ΔΟΕ για τον κατώτατο μισθό, τις επιπτώσεις της κρίσης και την προσαρμογή του δημόσιου τομέα στη χρηματοοικονομική κρίση. Το μακροχρόνιο ενδιαφέρον του για την αγορά εργασίας των νέων έχει ως σημείο εκκίνησης τη διδακτορική διατριβή του αναφορικά με την ανεργία των νέων και τις δυναμικές στην ολλανδική αγορά εργασίας από 1955 έως το 1988. Έχει δημοσιεύσει αρκετά άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά και έχει συμβάλει στη συγκριτική έρευνα για τους μισθούς, την απασχόληση και την ανισότητα. Ταυτόχρονα, έχει κατά καιρούς εργαστεί ως σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του ΟΟΣΑ και της ΔΟΕ, και την περίοδο 2014-15 ήταν ερευνητικός σύμβουλος Οικονομικών και Χρηματοδοτικών Υποθέσεων (ECFIN) στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η **Άννα-Μαρία Σιμονάτσι** (Annamaria Simonazzi) είναι καθηγήτρια Οικονομικών στο πανεπιστήμιο Σαπιέντσα της Ρώμης όπου είναι διευθύντρια του Μεταπτυχιακού Προγράμματος των Οικονομικών Επιστημών και τοπική συντονίστρια του ευρωπαϊκού διδακτορικού της κοινωνικοοικονομικής και στατιστικής επιστήμης. Προεδρεύει της επιστημονικής επιτροπής του Fondazione Giacomo Brodolini, το

οποίο είναι ένα ινστιτούτο ερευνών για την εκπόνηση μελετών, την παροχή τεχνικής βοήθειας και την ανάπτυξη ικανοτήτων στους τομείς της απασχόλησης, των οικονομικών, της ανάπτυξης και κουλτούρας στην Ευρώπη. Είναι συν-διευθύντρια του περιοδικού *Economia & Lavoro* και μέλος της συντακτικής επιτροπής του ηλεκτρονικού περιοδικού www.inGenere.it. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα κυμαίνονται από τη μακροοικονομία στην κοινωνική πολιτική, το φύλο και τα οικονομικά της εργασίας. Οι πιο πρόσφατες εκδόσεις της περιλαμβάνουν τα εξής: “Out of the crisis. A radical change of strategy for the euro zone”, *The European Journal of Comparative Economics* (2017), “The Interruption of Industrialization in Southern Europe: a Center-Periphery Perspective”, στο Martin Baumeister, Roberto Sala (eds.), *Southern Europe? Italy, Spain, Portugal, and Greece from the 1950s until the present day*, Campus (2015), *Crisis in the European Monetary Union: A Core-Periphery Perspective* από τους G.Celi, A. Ginzburg, D. Guarascio and A. Simonazzi, Routledge, αναμένεται τον Ιανουάριο 2018, “Italy: Continuity and Change in Welfare State Retrenchment” στο D. Vaughan-Whitehead (επιμ.), *The European Social Model in Crisis – Is Europe losing its Soul?*, Edward Elgar (2015), “The Middle Class in Italy: reshuffling, erosion, polarization” στο D. Vaughan-Whitehead (επιμ.), *European Middle class Disappearing – Evidence in the World of Work*, Edward Elgar-ILO, Cheltenham (2016).

Η **Ελένη Σπαθανά** είναι δικηγόρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή Αθηνών και ολοκλήρωσε μεταπτυχιακές σπουδές στο πανεπιστήμιο της Σορβόνης, (Paris 1, Sorbonne) στον τομέα « Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο και Διεθνείς Οργανισμοί» (DEA, Droit International Public et Organizations Internationales, Paris 1, Sorbonne). Κατά τη διάρκεια της εικοσαετούς επαγγελματικής εμπειρίας της έχει συνεργαστεί με διεθνείς οργανισμούς, κρατικές αρχές και ΜΚΟ στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες, ως νομικός σύμβουλος, εξειδικευμένος εμπειρογνώμονας, και δικηγόρος στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου (ιδίως στον τομέα της μετανάστευσης, του ασύλου, των μειονοτήτων, της παιδικής προστασίας, βασανιστηρίων και εξευτελιστικής μεταχείρισης, διακρίσεων και εμπορίας ανθρώπων). Έχει πολλές συμμετοχές ως εκπαιδύτρια σε εξειδικευμένα προγράμματα για τη Μετανάστευση, το Άσυλο και τα Δικαιώματα του Ανθρώπου στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες. Έχει επίσης διατελέσει ειδικός σύμβουλος στην πρώτη Αναπληρωτή Υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής(2015) και στον Γενικό Γραμματέα Μετανάστευσης (2016). Έχει δημοσιεύσει νομικό εγχειρίδιο με τίτλο: «Νομική Βοήθεια των Αιτούντων άσυλο και των Προσφύγων στην Ελλάδα»

(2004) και αρκετές εκθέσεις και μελέτες σχετικά με θέματα δικαιωμάτων του ανθρώπου. Είναι μέλος δικτύων, συλλογικοτήτων και οργανισμών για τα δικαιώματα του ανθρώπου.

Ο **Ευκλείδης Τσακαλώτος** είναι οικονομολόγος και πολιτικός. Από τις 23 Σεπτεμβρίου του 2015 είναι, για δεύτερη φορά, υπουργός Οικονομικών της Ελλάδας. Φοίτησε στο κολέγιο Ήτον και σπούδασε οικονομικά και πολιτικές επιστήμες στα πανεπιστήμια του Σάσσεξ και της Οξφόρδης. Δίδαξε στο Πανεπιστήμιο του Κεντ, στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ήταν υποψήφιος βουλευτής με το Συνασπισμό στις εκλογές του 2004, εξελέγη για πρώτη φορά βουλευτής Β΄ Αθηνών με τον ΣΥΡΙΖΑ το 2012 και επανεξελέγη σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις από τότε. Από τις 27 Ιανουαρίου του 2015 έως τις 6 Ιουλίου του 2015 διετέλεσε αναπληρωτής υπουργός εξωτερικών σχέσεων με αρμοδιότητα στις Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις. Είναι επικεφαλής της ομάδας διαπραγμάτευσης της Ελλάδας με τους οικονομικούς εταίρους για τη διευθέτηση του ελληνικού χρέους. Έχει δημοσιεύσει βιβλία και άρθρα σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά στα πεδία της μακροοικονομίας, των οικονομικών της ΕΕ, της πολιτικής οικονομίας και της φιλοσοφίας των κοινωνικών επιστημών. Το τελευταίο του βιβλίο στην ελληνική γλώσσα, μαζί με το Χρήστο Λάσκο, είναι το *Χωρίς Επιστροφή: καπιταλιστικές κρίσεις, κοινωνικές ανάγκες, σοσιαλισμός* (εκδόσεις ΚΨΜ).

Η **Γκάμπι Τσίμερ** (Gabriele Zimmer) είναι μέλος του γερμανικού κόμματος Η Αριστερά και τον Μάρτιο του 2012 εκλέχτηκε πρόεδρος της ευρωομάδας της Αριστεράς. Από το 2004, είναι μέλος του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου. Μεταξύ του 2000-2003 ήταν πρόεδρος του γερμανικού αριστερού κόμματος PDS. Από το 1990 μέχρι το 1998 ήταν πρόεδρος του PDS Θουριγγίας και την ίδια περίοδο ήταν μέλος του περιφερειακού κοινοβουλίου της Θουριγγίας μέχρι το 2004. Το 1977 ολοκλήρωσε τις ακαδημαϊκές σπουδές της και είναι διπλωματούχος μεταφράστριας/διερμηνέας. Ως μέλος της Επιτροπής Ανάπτυξης του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου μέχρι το Σεπτέμβριο του 2012 και ως αναπληρωματικό μέλος της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων, οι βασικοί πολιτικοί στόχοι της είναι ο αγώνας για την καταπολέμηση της πείνας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Ως εισηγήτρια του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου για τις προκλήσεις αναφορικά με την επισιτιστική ασφάλεια στις αναπτυσσόμενες χώρες, η πρόσφατη κοινοβουλευτική της δράση έχει επικεντρωθεί στην εξασφάλιση της επισιτιστικής και διατροφικής

ασφάλειας. Επιπλέον, δραστηριοποιείται στον τομέα των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων και προτύπων, όπως είναι το ελάχιστο εισόδημα, ο ελάχιστος μισθός, το δικαίωμα αξιοπρεπούς στέγασης και εξασφάλιση παροχής ενέργειας.

Η **Θεανώ Φωτίου** είναι αναπληρώτρια υπουργός Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Τελείωσε τη σχολή Αρχιτεκτόνων στο ΕΜΠ και DEA στην αστική γεωγραφία στο Παρίσι. Διορίστηκε βοηθός στο ΕΜΠ (1972) με εισήγηση του καθηγητή Θουκυδίδη Βαλέντη. Δίδαξε Αρχιτεκτονική Σύνθεση και αστικό σχεδιασμό στη Σχολή αρχιτεκτόνων ΕΜΠ και σε σχολές της ΕΕ (Royal College of Art London (RCA), College of London (UCL), Bartlett School of Architecture and Planning, the Architectural Association School of Architecture στο Λονδίνο και Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona στη Βαρκελώνη). Ήταν συντονίστρια προγραμμάτων Erasmus και Socrates, συνιδρύτρια του Ευρωπαϊκού Δικτύου για την Τρίτη Ηλικία. Εκλεγμένο μέλος του ΤΕΕ επί σειρά ετών. Κατέχει μεγάλο αριθμό αρχιτεκτονικών βραβείων και διακρίσεων σε Πανελλήνιους και διεθνείς διαγωνισμούς. Ερευνήτρια σε τέσσερις τομείς: αστικός σχεδιασμός, κατοικία και αστική πολυκατοικία, σχεδιασμός ιστορικών κελυφών και διδακτική μεθοδολογία. Πρωτοστάτησε στο κίνημα των βοηθών επιμελητών για την αναγέννηση των ελληνικών ΑΕΙ και συμμετείχε ενεργά σε όλα τα κινήματα για την υπεράσπιση του άρθρου 16 και του δημόσιου δωρεάν ΑΕΙ. Στη Βουλή εισηγήθηκε ζητήματα Παιδείας και Έρευνας και συμμετείχε στην επιτροπή προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ. Εργάστηκε στο πεδίο των δομών κοινωνικής αλληλεγγύης.